

ת"פ 28932/12/13 - מדינת ישראל נגד דוד הוכייזר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28932-12-13 מדינת ישראל נ' הוכייזר
בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם דוד הוכייזר

החלטה

בפניי בקשת הנאשם מר דוד הוכייזר (להלן: "המבקש") להורות למדינה (להלן: "המשיבה") לשלם לו פיצוי בגין ימי מעצר והוצאות הגנה, זאת מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

העובדות הצריכות לעניין

1. בתאריך 10.12.13 התקיימה הפגנה נגד גיוס בני ישיבות בהשתתפות מאות מפגינים בצומת המחברת בין רחוב שבטי ישראל ורחוב שומרי אמונים בירושלים.
2. ביום 10.12.13 נעצר המבקש בהפגנה.
3. ביום 11.12.13 הוגשה הצהרת התובע לפיה התבקש בית המשפט להאריך את מעצר המבקש למשך ארבעה ימים לצורך הגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.
4. כב' סגנית הנשיאה השופטת מאק - קלמנוביץ' נעתרה לבקשה באופן חלקי והורתה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 13.12.13.
5. ביום 13.12.13 התקיים דיון בבית המשפט שבעקבותיו שוחרר המבקש בתנאים מגבילים - הוא הורחק מירושלים למשך 15 ימים ונאסרה יציאתו מהארץ.
6. ביום 15.12.13 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירת התפרעות, עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין, עבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 274(1) + (2) + (3) בצירוף סעיף 25 לחוק ועבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בהתאם לסעיף 275 לחוק, וכן התבקש מעצרו עד תום ההליכים.

7. ביום 17.12.13 התקיים דיון בבית המשפט שבעקבותיו הוארכו התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש בדיון מיום 13.12.13 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

8. כתב האישום התבסס על הראיות כדלהלן:

- א. הודעות שני שוטרים דניאל תמם ורפאל רחמים, כאשר תמם טען כי המבקש השליך אבן לכיוון כוח משטרה והחל לברוח והוא עצר אותו בסיועו של השוטר השני.
- ב. הודעתו של סנ"צ רונן אבניאלי.
- ג. דו"ח פעולה של פקד מאיר עמראני.

9. ביום 26.10.14 השיב המבקש לכתב האישום וב"כ ציין בתשובתו כהאי לישנא: "אנחנו מצפים שהתביעה תעשה בדיקה מעמיקה של הגירסת השוטר לפני שהיא נותנת בה אמון סופי. אנחנו נבקש להראות שהשוטר לא אומר דברים נכונים, בלשון המעטה. אני מודיע לתביעה שבמידה ונצליח להוכיח את הטענות שלנו נבקש פיצויים לפי סעיף 80. הנאשם הגיע ללמוד בישראל והיה צריך לחזור לאוסטרליה ויש לו עיכוב יציאה מן הארץ בשל תיק זה."

10. ביום 8.12.14 נקבעה ישיבת תזכורת לאחר שהמבקשת עיינה בתצהירים אותם הגיש ב"כ המבקש. המשיבה החליטה להמשיך בהליכים, וב"כ המבקש שב והודיע כי ככל שטענותינו תתקבלנה הוא יעמוד על פסיקת הוצאות.

11. לאחר שמיעת ראיות ביום 26.1.15, ניתנה הכרעת דין ביום 4.2.15 בה זוכה המבקש מהמיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט דחה את גרסת השוטרים וקיבל את גרסת המבקש.

עיקרי טענות המבקש לקביעת פיצויים

12. למבקש נגרמו הוצאות כספיות רבות בהיקף של עשרות אלפי שקלים בשל ההליכים המשפטיים שנאלץ לנהל כדי להוכיח את חפותו, סך ההוצאות לדבריו עומד על 38,889 ₪.

13. בנוסף על ההוצאות נגרם למבקש מפח נפש, שכן הוא נעצר למשך 3 ימים בהם סבל מתת תנאים ונאלץ לישון ללא שמיכה ומזרון בזמן סופת שלג קשה.

14. המבקש הינו צעיר חרדי על סף הקטינות, אזרח אוסטרליה שמעולם לא הסתבך עם רשויות החוק במולדתו או בישראל. בין שאר התנאים שהושתו על המבקש, נאסר עליו לעזוב את הארץ עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. משום כך, המבקש לא פגש את הוריו החיים באוסטרליה, במשך למעלה משנה.

עיקרי טענות המשיבה

15. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה על הסף מאחר שעל פי תקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב - 1982 יש להגיש בקשה בהתאם לס' 80 בדרך של המרצת פתיחה, ועל כן היה על המבקש לתמוך את

בקשתו בתצהיר הן לעניין עובדות הבקשה והן לעניין הנזקים שנגרמו לו - דבר שלא נעשה בענייניו. עוד הוסיפה המשיבה כי הבקשה היא כללית ולא ברור על פי איזו עילה מתבקשים הפיצויים.

16. לגופו של עניין טענה המשיבה כי הוראת ס' 80 לחוק איננה הוראת פיצוי כללית, מכאן שלנאשם אין זכות לקבלת פיצוי בכל מקרה בכל סכום ועל כל סוג נזק[יל1], בית המשפט רשאי לקבוע אם ראוי לפסוק פיצוי בהתאם לנסיבות העניין, ואיזה חלק מהסכום המרבי ראוי לפסוק[יל2]. בפסיקה נקבעו קווים מנחים להפעלת שיקול הדעת על ידי בית המשפט[יל3].

17. אשר לעילת "העדר יסוד לאישום" טענה המשיבה כי המקרים בהם הוגש כתב אישום ללא יסוד הם נדירים ביותר, על חוסר הסבירות של התנהגות התביעה להיות קיצונית ובולטת. מדובר במקרים בהם מוגש כתב אישום ללא יסוד כלל או על יסוד רעוע באופן קיצוני ועל בית המשפט לבחון את מסכת הראיות כפי שנראתה לתביעה ערב הגשת כתב האישום בטרם כורסמו הראיות במהלך המשפט ובטרם התבררו להן עובדות נוספות שאפשר שהתגלו לאחר מכן.

18. אשר לעילת "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" ציינה המשיבה כי רשימת הנסיבות האחרות איננה רשימה סגורה[יל4] ובפרשת חמדאן קבע כבוד השופט ריבלין כי ישנם שני סוגי עילות התלויות בנסיבות ההליך ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

19. ב"כ המשיבה טען כי החומר שעמד בפני המשיבה בעת הגשת כתב האישום מבסס לכאורה את אשמת המבקש. עדי ההגנה שהובאו ע"י המבקש בעת המשפט לא הגיעו למשטרה בזמן אמת כדי למסור את גרסתם, כך גם באשר לתמונות שהיו בידי ב"כ המבקש שלא היו בידי המשיבה בעת הגשת כתב האישום.

20. ב"כ המבקשת הוסיף כי כבוד סגנית הנשיא השופטת מאק - קלמנוביץ' קיבלה את טענות המשיבה בהליך המעצר והאריכה את מעצרו של המבקש וכי כבוד השופט כדורי לאחר שבחן את חומר הראיות קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד הנאשם והאריך את התנאים המגבילים כנגדו עד לתום ההליכים נגדו. מכאן ניתן ללמוד שעמדת התביעה בעת הגשת כתב האישום הייתה נכונה וסבירה.

21. לדברי המשיבה שהייתו של המבקש במעצר במשך שלושה ימים והתנאים המגבילים בדבר הרחקתו מירושלים וצו איסור יציאה מהארץ לכשעצמם אינם יכולים לשמש נסיבה המצדיקה פיצוי באופן אוטומטי, שכן בהתאם להלכה הפסוקה אין בנזקים שאינם חריגים או יוצאי דופן בזיקה להליך המעצר כדי להצדיק פסיקת פיצויים מכוח ס' 80 לחוק[יל5].

22. אשר לעילה השנייה סבורה המשיבה כי אין נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי, שכן למרות שנמנע מהמבקש לבקר את הוריו בשל צו איסור היציאה מהארץ הוא לא פנה בשום שלב של ההליך המשפטי בבקשה להסרה זמנית של הצו תוך הפקדת ערבויות מתאימות לפיכך נסיבה זו איננה מהווה עילה לפיצוי.

23. עוד הוסיפה המשיבה כי זיכוי המבקש לא קובע כי הוא לא ביצע את העבירה, אלא שהתשתית הראייתית אותה פרשה התביעה איננה מוכיחה את אשמתו של הנאשם למעלה מכל ספק סביר ועל כן אין בזיכוי קביעה פוזיטיבית בדבר חפותו.

תשובת המבקש לתגובת המשיבה לבקשה:

24. באשר לטענת המשיבה כי המבקש הגיש את הבקשה לפיצוי בהתאם לס' 80 לחוק שלא כדין שכן לא צירף לה תצהיר לתמיכה בעובדות ובנזקים שנטענו על ידו, טען ב"כ המבקש כי המבקש העיד על רוב הטענות העובדתיות, ועיקר הנזקים שנטענו נתמכים במסמכים, ומשכך לא נדרש תצהיר להוכחת עובדות אלו. החלק שעליו לא העיד המבקש קשור לנזק שנגרם לו ולתנאי מעצרו ומדובר בחלק קטן ושולי שנדרשת לו תמיכת תצהיר.

25. עוד הוסיף ב"כ המבקש כי תקנה 241(א) לתקסד"א מאפשרת למבקש לצרף תצהיר ברשות בית המשפט ועל כן יש מקום להתיר למבקש להגיש תצהיר שיתמוך בנזקים הנטענים. בתגובתו מיום 27.7.15 צרף המבקש תצהיר לתמיכה בטיעוניו והמשיבה לא התנגדה לכך ולא ביקשה לקיים דיון בעניין.

26. לגופו של עניין טען ב"כ המבקש כי שני הטעמים החלופיים לקבלת הפיצוי מתקיימים בהליך זה:
א. חוסר יסוד להגשת כתב האישום:

1. חוסר הסבירות יכול להתקיים עוד בשלב החקירה ולאו דווקא בשל התנהלות התביעה. מתחילת חקירתו העלה המבקש גרסה שמעולם לא נבדקה והחוקרים קיבלו את דברי השוטרים שביצעו את המעצר ללא סייג וזאת על אף שמהודעותיהם עלו סתירות שלא נבדקו. התמונות והסרט שהיו בגדר חומר חקירה לא נבדקו ורק בעדות בבית המשפט התגלה שהמטרה העלימה את העובדה שהתמונות היו בידיה ולא העבירה אותן לנאשם או לביהמ"ש. המטרה לא זימנה את עדי ההגנה לחקירה.

2. במהלך שמיעת הראיות ולאחר הצגת התמונות והסרט לעדים, כאשר התברר כי אין מקום להמשך ניהול התיק וכי גרסת השוטרים אינה מתיישבת עם הראיות, המשיבה לא הודתה בטעותה וחזרה בה מכתב האישום, אלא ניהלה את ההליכים עד תומם.

3. בניגוד לעמדת המשיבה המבקש זוכה באופן פוזיטיבי תוך קביעת בית המשפט כי אין להסתמך על עדותם של השוטרים וכי גרסת המבקש מהימנה.

ב. קיימות נסיבות אחרות המצדיקות מתן פיצוי והחזר הוצאות:

1. בפס"ד חמדאן ניתן הדגש על התנהלות התביעה לאחר הגשת כתב האישום ועל אופן זיכוי הנאשם. בעניינינו, נפל פגם בהתנהלות של התביעה לאחר הגשת כתב האישום, התביעה לא בחנה את טענות הנאשם ואת תצהירי עדי ההגנה אשר הוצגו לתביעה.

2. נסיבותיו האישיות של המבקש - המדובר בצעיר בן 19 אזרח זר שמוחזק בישראל למעלה משנה ולא ראה את הוריו כל אותו זמן, טענתה של המשיבה באשר לאי הגשת בקשה ליציאה מהארץ איננה ראויה, שכן ידו של המבקש לא הייתה משגת להפקדת ערובה. בנוסף לא ניתן היה לדעת אם התביעה תסכים ליציאה זו מהארץ ולבסוף המבקש לא ידע כי קיימת אפשרות

כזו של הפקדת ערובה.

3. המבקש הושלך לתא מעצר למשך שלושה ימים ללא עוול בכפו, הוא נאלץ לישון על מיטת ברזל או בטון חשוף ללא מזרון או שמיכה ואף תא שירותים לא היה לו והכל בזמן סופת השלגים.

דין והכרעה:

27. סעיף 80 לחוק קובע כדלקמן:

80. (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.
(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקסימום להוצאות ולפיצויים האמורים.
(ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

28. מלשון הסעיף עולה כי על נאשם לעבור שלוש משוכות על מנת שיזכה בפיצוי:

א. זיכוי או ביטול כתב האישום כנגד המבקש.

ב. הוכחת קיומה של אחת משתי עילות הזכאות הנזכרות בסעיף 80 לחוק העונשין, קרי, העדר יסוד לאשמה או נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי.

ג. בית המשפט מצא כי יש לפסוק הוצאות.

29. עתירת המבקש נסמכת על שתי העילות המעוגנות בסעיף 80 לחוק העונשין. האחת- שלא היה יסוד להאשמה בעניינו של המבקש, והשנייה - קיומן של נסיבות אחרות המצדיקות את מתן הפיצוי.

העדר יסוד לאשמה:

30. על מנת לקבוע כי לא היה יסוד להאשמת המבקש, יש לבחון האם היה בחומר החקירה, אשר עמד לנגד לעיני התביעה עובר להגשת כתב האישום, סיכוי סביר להרשעתו בבית המשפט (ראו למשל: בגץ 2534/97 **חבר-הכנסת יונה יהב נ' פרקליטת המדינה**, נא (3) [1יל6], עמ' 12 - 13).

31. על הטוען להתקיימות עילה זו להוכיח אי סבירות קיצונית בהעמדתו לדין ואין די בכך כי הנאשם יצא זכאי

בדין:

"על בית המשפט לבדוק את שיקול-דעתה של התביעה עובר להגשת כתב האישום נגד אותו נאשם, ורק אם ימצא שמלכתחילה לא היה מקום להעמיד את הנאשם לדין, או מפני שהעובדות הנטענות אינן מהוות עבירה מבחינה משפטית, או מפני שהיה ברור מראש שחומר הראיות שבידי התביעה לא יספיק להשגת הרשעה בפלילים, יהיה מקום לפסוק הוצאות ופיצוי לנאשם על-פי סעיף 80(א)הנ"ל (עפ 1524/93 בנימין מיכאלשווילי נ' מדינת ישראל, מח (2) 650[יל7]).

עילה זו טומנת בחובה פן של "אשם" מצד רשויות התביעה בהגשת כתב האישום. רק במקרים חריגים, מקום בו לא היה בידי התביעה, להוכיח פרטים מרכזיים, עד שהזיכוי היה צפוי מראש, ניתן יהיה לעשות שימוש בעילה זו. ברוח זו קבע כב' המשנה לנשיא השופט לזין ברע"פ 931/96 **מאיר נ' מ"י**, דינים-עליון, כרך מג, 494[יל8]:

"לדידי מציין הדיבור 'שלא היה יסוד להאשמה' נסיבות המלמדות שעל יסוד החומר שהיה ברשותו לא היה תובע סביר מגיש כתב אישום, בין משום שלא היה בחומר האמור, עובדתית או משפטית, כדי לבסס לכאורה אישום נגד הנאשם... ובין שלפי החומר היתה התביעה צריכה להסיק שהזיכוי צפוי מראש, מאחר שהראיות אינן יכולות לבסס הרשעה".

32. נאשם המבקש לזכות בפיצויים מכוח עילה זו, נדרש להראות כי תשתית הראיות שהייתה מונחת בפני המשיבה בעת הגשת כתב האישום, לא הייתה מובילה תובע סביר למסקנה כי בתיק די ראיות לביסוס האשמה (ראו ע"פ 5205/04 **פנחס גואטה נ' מדינת ישראל**, סעיף 7 לפסק הדין[יל9]).

33. בנוסף, על מנת להוכיח, כי לא היה יסוד להאשמה, "אין די בחוסר סבירות סתם אלא יש להראות "מצב קיצוני של אי-סבירות בולטת" (ע"פ 5923/07 **ראשיד שתיאווני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 06/04/09[יל10]). יפים לעניין זה, דברי כב' השופט מלצר: "**מדובר איפוא בסיטואציות חריגות של זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה ביותר, או אי סבירות מהותית ובולטת**" (ע"פ 5097/10 **בוגנים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 15.1.2013[יל11]) ראה לעניין זה גם: רע"פ 4671/13 **סלע נ' עיריית ת"א** [פורסם בנבו, 10.9.13[יל12]) וע"פ 1986/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 12.3.2013[יל13]).

34. ומן הכלל אל הפרט. טוען ב"כ הנאשם, יש לתת את הדעת לרשלנות גורמי החקירה, אשר חדלו מלחקור את העובדות לאשורן עוד טרם הגשת כתב האישום, העלימו מבית המשפט את קיומם של הסרט והתמונות והעדיפו את עדותם של השוטרים על פני גרסתו של המבקש או של העדים מטעמו.

35. מחומר החקירה אשר הוגש לעיוני עולה, כי בנקודת הזמן בה נבחנת התקיימות העילה, דהיינו קודם להגשת כתב האישום, היו בידי המשיבה די ראיות לצורך העמדת המבקש לדין. המסכת הראייתית-לכאורה שעמדה לרשות התביעה באותה עת הייתה מספקת, וכללה את גרסאות השוטרים שטרם נסתרו באותה העת וכן את הודעתו של המבקש המאשרת את נוכחותו באותה העת במקום ההתפרעות. יתרה מזו, בעת הגשת הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, לא טען המבקש להעדרן של ראיות לכאורה. עוד לא מצאתי כי קיימת ראייה בתיק המעידה על קיומם של אחד מהחריגים של זדון, רשלנות חמורה, חוסר תום לב או אי סבירות הן בעת החקירה והן בעת הגשת כתב האישום.

36. אציין כי אף מעצרו של הנאשם היה כדין, שכן הוא נתפס בתוך חבורה של מתפרעים והיה על המשטרה לברר את נסיבות הימצאותו במקום. על כן לא מצאתי לפסוק למשיב פיצוי בשל ימי מעצרו.

37. מכאן אני קובעת כי בעניין זה נהגה התביעה בסבירות ובזהירות הראויה וכי לא ניתן לקבוע כי הגישה את כתב האישום "ללא יסוד להאשמה".

נסיבות אחרות

38. אף בהתקיים יסוד להאשמה, יש לבחון האם אין נסיבות אחרות המצדיקות את מתן הפיצוי והוצאות ההגנה. הפסיקה חילקה עילה זו לשלושה סוגים של נסיבות: "נסיבות שעניינן הליכי משפט בכללם; אופי זיכוי של הנאשם ונסיבותיו האישיות של הנאשם (נסיבות חיצוניות למשפט)" (ראו: עפ 4466/98 **ראמי דבש נ' מדינת ישראל**, נו (3) [1473 יל] וכן (ע"פ 1442/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 26.2.2013 [15 יל])). העילה בדבר נסיבות אחרות המצדיקות את מתן הפיצוי מתאפיינת בעמימות, ונועדה להקנות לבית המשפט שיקול דעת רחב להגדיר מהן הנסיבות בהן ראוי להורות על מתן פיצוי לנאשם שזוכה (ראו: עפ 700/00 **מאיר טוויל נ' מדינת ישראל**, נו (4) [1645 יל]). בהלכות שנקבעו נמנו רשימת שיקולים, אך זו אינה רשימה סגורה או מחייבת (ראו בע"פ 7826/96 **יוסף רייש נ' מדינת ישראל** פ"ד נא(1) 481, 499-498 (1997 [17 יל])). על בית המשפט לבחון כל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבותיו, הוא, תוך עריכת האיזון הראוי בין הנזק שנגרם לנאשם בעקבות ההליך הפלילי מול האינטרס הציבורי באכיפת החוק.

39. אין די בהגדרת הזיכוי כ"מוחלט" כדי להעיד בהכרח על זכות לפיצוי. את מהות הזיכוי יש לשקול בין כלל הנסיבות האחרות ולביהמ"ש נתון שיקול דעת רחב (ראו: עפ 4492/01 **דוד עשור נ' מדינת ישראל**, נו (3) [1873 יל]).

40. אופי זיכוי של הנאשם - בהליך דנן, במהלך הכרעת הדין, בית המשפט זיכה לחלוטין את הנאשם מאשמה בעבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו וזאת בשל סתירות בגרסאות השוטרים והפרכת עדותם על ידי תמונות וסרט ווידאו. כמו כן, בשל קבלת גרסתו של המבקש באשר לסיבת היותו במקום ההתפרעות הוא זוכה גם מעבירת ההתפרעות.

41. הליכי המשפט - מאחר והתביעה הסתמכה בעיקר על עדותם של השוטרים תמם ורחמים בכתב האישום, היה מן הראוי כי תוודא שעדותם אמינה ומהימנה ואיננה נסתרת, והדבר לא נעשה למרות תצהירים שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם. כמו כן, ביוזעם כי קיימים צילומים בסטילס ובווידאו של האירוע לכל הפחות היה על החוקרים לנסות לאתרם ולבחון אותם מול גרסתו של המבקש ולו כדי לא להמשיך בהליך סרק. הדברים נכונים שבעתיים לאחר שנשמעו עדויות השוטרים והסתיימה פרשת התביעה והיה ברור למאשימה כי עדות השוטרים אינה עולה בקנה אחד עם התמונות.

42. נסיבותיו האישיות של הנאשם - בית המשפט בחן את טענותיו של הנאשם בעניין הרחקתו מבית הוריו באוסטרליה למשך יותר משנה וכן באשר להלוואות אותן נטל אביו לצורך מימון הגנתו בהליך דן. אין בידי לקבל את טיעוניו באשר לאי ידיעתו בדבר האפשרות של פנייה בבקשה לצאת מהארץ תוך הפקדת ערבות, שכן מרגע שמונה למבקש סניגור היה עליו לפנות אליו על מנת שיסייע בידו, משלא עשה כן הרי שאין לפצותו בשל מחדלו. יחד עם זאת, במועד התשובה לאישום הודיע ב"כ המבקש כי יבקש פיצוי בשל כך שיציאתו של הנאשם מהארץ מעוכבת. המשיבה לא הציעה לבטל הגבלה זו וכן לא הציעה כי תתקבל הפקדה שתאפשר את יציאת המשיב מן הארץ ולכן משלב זה יש לפסוק למבקש פיצויים בשל רכיב זה.

43. מצאתי, אפוא, כי התקיימו בענייננו נסיבות אחרות המצדיקות תשלום פיצוי חלקי לנאשם מכוחו של סעיף 80.

44. תקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מאסר), התשמ"ב-1982(להלן: "**התקנות**"), אשר הותקנו מכוחו של סעיף 80(ב) לחוק העונשין מגבילות את סכום ההוצאות, אותו רשאי ביהמ"ש לפסוק לטובת נאשם אשר זוכה.

שיפוי בשל הוצאות הגנתו של הנאשם:

45. תקנה 9 לתקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982קובעת כי:

(א) הסכום המרבי לתשלום הוצאות הגנתו של עצור או של נאשם לפי סעיף

32(א) לחוק סדר הדין הפלילי או לפי סעיף 80 לחוק העונשין יהיה כמפורט

בתוספת.

(ב) נוכח בית המשפט שבנסיבות העניין מן הצדק לקבוע לעצור או לנאשם

תשלום הוצאות בעד שכר טרחת עורך דין גבוה מזה שנקבע בפריט המתאים

בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על חמישים

אחוזים.

(ג) פסק בית המשפט שכר טרחת עורך דין לפי תקנה זו ייוסף לסכום שנפסק

כאמור סכום השווה למס ערך מוסף החל עליו ודינו של סכום שהוסף כאמור

כדין שכר טרחה שנפסק."

46. לצורך ניהול ההליכים בעניינו נזקק הנאשם לשכור שירותיו של סניגור. הסכום המרבי לתשלום הוצאות הגנתו של

הנאשם הוא כקבוע בתוספת לתקנות. בתוספת לתקנות נקבע כי בגין שכר טרחה של עורך דין עבור לימוד התיק, עבודת הכנה ושיבה ראשונה עומד על סך של 2,294 ₪ וכי בגין כל ישיבה נוספת שכר הטרחה הוא 688 ₪.

47. בעניינו התקיימו 5 ישיבות בהשתתפותו של ב"כ המבקש מכאן שהסכום המירבי בהתאם לס' 9(א) לתקנות עומד על סך 5,046 ₪.

48. בנוסף לאמור לעיל, עלה במהלך ניהול ההליך כי למבקש היו הוצאות רבות וניכרות כתוצאה מכך שניהל את ההליך ונלחם על הוכחת חפותו. הוא יצא לחפש אחר עדי ראיה לאירוע ואיתר צלמים לתמונות ווידאו מן האירוע וכתוצאה מכך תפחו הוצאות הגנתו. כמו כן נגרמה למבקש עגמת הנפש בשל הגבלת חירותו עקב עיכוב יציאתו מהארץ והוא זכאי לפיצוי בשל התקופה מאז אוקטובר 2014 ועד לסיום ההליכים. בהצטרף עובדות אלה לאשר נקבע לעיל, כי במהלך החקירה לא נבדקו טענותיו אלה, ובהתאם לתקנה 9(ב) לתקנות הרי שמצאתי כי להוצאות ההגנה שנקבעו לעיל יש להוסיף כדי 30% מהוצאותיו של המבקש ובסה"כ 11,667 ₪. לפיכך, יועמד הסכום הכולל בגין הוצאות הנאשם ופיצוי על הגבלת חירותו ועוגמת הנפש שנגרמה לו בשל כך על סך כולל של 16,713 ₪ בתוספת מע"מ כחוק (18%) - 19,721.34 ₪.

49. ערה אני לפער המשמעותי שבין הוצאות ההגנה ששילם המבקש לבא כוחו בפועל לבין הסכום הנפסק, ברם המדובר בסכום הקבוע בתקנות, וכאמור, איני רואה סיבה המצדיקה לפסוק סכום גבוה מכך.

50. אשר על כן תשלם המשיבה למבקש סכום כולל של : 19,721.34 ₪. הסכום האמור יועבר על ידי המשיבה לבא כוחו של המבקש תוך 30 ימים מיום קבלת ההחלטה על ידי הצדדים וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום קבלת ההחלטה ועד מועד התשלום בפועל.

51. יוער ויודגש כי הזכות לפיצוי לפי סעיף זה אינה שוללת מנאשם שזוכה לתבוע את נזקיו מכוח העילות הנזיקיות הכלליות, על דרך של הגשת תובענה אזרחית נגד המדינה, ובלבד שעילות אלה מתקיימות בעניינו. ע"א 4584/10, 4699/10 מדינת ישראל נ' שובר [פורסם בבנו, 4.12.2012, [[19]].

52. מזכירות בית המשפט תעביר את החלטתי אל הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

[1] ציטטו מתוך: עפ 11024/02 **ראלב מנצור** נ' **מדינת ישראל**, נח (1) 436

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/0211024-padi.htm

[2] ציטטו מתוך: עפ 303/02 **דרוויש חמדאן** נ' **מדינת ישראל**, נז (2) 550

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/0200303-padi.htm

[3] אזכרו את: עפ 4466/98 **ראמי דבש** נ' **מדינת ישראל**, נו (3) 73

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/9804466.htm

[4] ציטטו מתוך: עפ 7826/96 **יוסף רייש** נ' **מדינת ישראל**, נא (1) 481

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/96078260.htm

[5] אזכרו את: עפ 1986/11 **פלוני** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 12/03/13]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/11019860-w04.htm

[6] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/9702534b.htm

[7] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/PADI-NG-2-650-L.htm

[8] <http://www.dinimveod.co.il/Document.aspx?sr=1&docId=444009&pn=1&ps=15&ii=2>

[9] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/04052050-b08-e.htm

[10] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/07059230-b02.htm

[11] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/10050970-k05.htm

[12] http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/13046710-i01.htm

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/11019860-w04.htm[13]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/9804466.htm[14]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/12014420-e05.htm[15]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/0000700.htm[16]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/96078260.htm[17]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/0104492-padi.htm[18]

http://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/10045840-e10.htm[19]